ИСУС СЕ ВРАЌА
23/24 СЕПТЕМВРИ
2025

Џошуа Мхлакела

ИСУС СЕ ВРАЌА 23/24 СЕПТЕМВРИ 2025

САМО НАЦРТ ПРЕВОД

Прво објавено на 6 јули 2025 година на оригинален англиски јазик од Truth Limited

Бесплатна верзија на оваа публикација може да се преземе од Интернет архивата.

Содржината на оваа порака е теоретски толку импресивна и универзална што бара оваа е-брошура да биде слободно преведена, без никакви авторски права, на кој било јазик или дијалект и слично слободно дистрибуирана насекаде во овој свет.

ЗАБЕЛЕШКА НА ИЗДАВАЧОТ

Исус Христос се враќа да ја земе Христијанската Црква на 23 или 24 септември според Грегоријанскиот календар. Овие два датума одговараат на Празникот на трубите во Израел, како и на почетокот на еврејската религиозна Нова Година (Рош Хашана) во 5786 година. На црковниот јазик, ова е долгоочекуваното Вознесение на црквата и е споредено со духовниот брак помеѓу Исус и црквата како негова девица "Невеста." Ќе се случи во трепкање на окото низ сите временски зони на светот и несомнено оние на Меѓународната вселенска станица нема да бидат исклучок. Се очекува милиони да исчезнат без трага, оставајќи ги зад себе своите згужвани алишта — и потопувајќи го преостанатиот свет во седумгодишен период на неволји што ќе заврши со враќањето на Исус по втор пат. Овој пат тој ќе го стори тоа отворено на 15 септември 2032 година, на еврејскиот Ден на помирување (Јом Кипур) за да владее од Ерусалим над целата Земја како Цар на царевите и Господар на господарите.

Такво е ова сведоштво на Џошуа Млакела од Јоханесбург, запишано овде за него од поранешен христијански новинар. Се базира на двата YouTube подкасти со братот Џошуа — God's Voice Daily и Centwinz, емитувани во јуни 2025 година. Оттогаш, неговото сведоштво е зајакнато од сведоштвото на колешка од Јужна Африка, сестра во Христос, која денес сведочеше дека Исус ѝ диктирал писмена изјава со која потврдува дека ЌЕ се врати на претстојниот Празник на трубите. Маран Ата!

Јас се викам Џошуа Млакела. Живеам во Јоханесбург, но доаѓам од Кејптаун. Верувам во Исус и денес сум подготвен да го кажам она што тој ме испрати да го кажам наена крв. Одам со Господ веќе неколку години. Затоа можам да кажам дека го познавам ли светот. Не сум апостол, пастор или епископ — само обичен верник во Исус, измиен од новородчно. Само би сакал да им кажам на сите дека Вознесението е пред нас. Дури и ако не сте подготвени за тоа — тоа е подготвено за вас.

Пред да се родам во 1982 година, мојот татко сонувал сон во кој му било кажано да ме крсти Џошуа. Ова беше многу пред да се појави технологија за одредување на полот на неродено дете. Сепак, поради некои компликации при породувањето, докторот ги предупреди моите родители дека ќе излезам мртов или повреден. Кога конечно излегов без никаков проблем, тој доктор ме прогласи за чудотворно дете.

Истиот ден кога се родив, мајка ми се одмараше со мене на стомак кога почувствува како духовна сила доаѓа врз неа и ја задави. Борејќи се против оваа сила, таа беше спремна да го сврти своето тело, заборавајќи дека сум на нејзин стомак. Да се свртеше, ќе паднев на подот и ќе се повредев, можеби смртоносно. Но, тогаш Бог ја потсети на моето присуство, па таа цврсто ме држеше, и тој дух исчезна.

Кога имав околу четири или пет години, бев киднапиран околу еден месец од некој што го познаваше моето семејство. Чудесно, еден Индиец ја извести полицијата, и тие и моите родители дојдоа и ме спасија. Ги задржав спомените од тоа време — само седев на стрмнината од место што не го знаев, само плачев цел ден.

Кога бев тинејџер на 16 или 17 години, се борев со самоубиствени мисли. Толку многу сакав да си го одземам животот, а непријателот ми даваше можности да го направам тоа. Се сеќавам на еден момент кога се обидував да си го одземам животот, но токму кога бев спремна да го направам тоа, Бог ме спречи.

Значи, смртта ме следеше уште од денот кога се родив. Вообичаена е изреката дека секој ќе умре, но според Библијата постои група луѓе кои никогаш нема да видат смрт. Во 1. Коринќаните 15:51-52 Павле вели "Нема сите да спиеме." Со други зборови, нема сите да умреме, но во еден миг, во трепкање на окото, сите ќе се промениме. Ќе се трансформираме од смртни во бесмртни. Бог ќе ни даде нови тела преку кои никогаш нема да умреме. Затоа мислам дека духот на смртта ме следеше затоа што можеби Сатана уште тогаш беше свесен дека мојот иден повик во животот ќе биде да им кажам на сите дека во иднина има група луѓе кои Бог ќе ги избере да не ја видат смртта. Значи, смртта е мој непријател, а смртта е непријател на Бога.

Амос 3:7 вели, "Господ не прави ништо без да им го открие својот план на своите слуги пророците." Јас не сум пророк, но сум слуга Господова. И денес Бог го открива својот план и на луѓето од светот.

Во 2000 година станав христијанин. Му го дадов мојот живот на Исус кога бев тинејџер, откако се борев со самоубиствени мисли. Мислам дека имав 19 години кога дојдов кај Исус и му го дадов мојот живот. Таа година, додека бев привржан кон црквата каде што бев, ги посетувавме луѓето во нивните домови за да се молиме за нив. Едно попладне, излегувајќи од овие домови на улиците, забележав дека до нас е ангел висок колку зграда или највисокото дрво наоколу. Овој ангел носеше меч и постојано гледаше наоколу како да нè чува. Моите придружници, сепак, не беа свесни за ова. Тогаш не им кажав ништо бидејќи не знаев што да сфатам. Како и да е, тоа беше едно од моите први искуства со духовниот свет како прероден христијанин. Понекогаш одев до или од црква и бев толку исполнет со присуството на

Божјиот Свети Дух, што се чувствував како Исус да оди покрај мене иако не можев да го видам.

Во 2003 година, во истата црква каде што одев, станав помошник пастор. Една ноќ ја видов иднината во сон. Се видов себеси на отворено поле една темна ноќ. Погледнав во земјата и сфатив дека е изгорена. Инстинктивно знаев дека не е изгорена само земјата каде што бев. ЦЕЛАТА ЗЕМЈА беше изгорена! Таму каде што бев, атмосферата беше толку застрашувачка. Беше толку страшно да бидам таму каде што бев. Се искачив на рид за да се обидам да најдам друго човечко суштество бидејќи бев сосема сам на ова место во темна и страшна ноќ. Се искачив на ридот, се огледав наоколу, но не најдов никој друг. Погледнав кон ѕвездите и ги видов ѕвездите. Гледајќи ги ѕвездите, знаев во себе дека христијанските верници биле земени на небото пред уништувањето чии последици ги гледав овде. Потоа се разбудив. Откако се разбудив, се чувствував како Бог да отишол да ја види иднината, а потоа да ме вратил назад.

По седум години, во 2010 година, дадов оставка како помошник пастор на 28 години, мислејќи: "Боже, ти служев. Дадов сè од себе. Сега можам ли да се фокусирам на мојот живот?"

Следната година, повторно во сон, се видов себеси на суд на небото. Бев пред вратата на судот. Пред мене, чекајќи да влезам, имаше човек буквално треперејќи од страв. Како да знаеше дека штом ќе влезе во судот, нема да успее. Како и да е, конечно влезе внатре и не знам што му се случи. Судската постапка беше толку брза, што траеше само неколку секунди.

Евреите 9:22 вели, "На човекот му е одредено да умре еднаш, а потоа доаѓа судот." Значи, знаев дека овие луѓе што доаѓаат на суд за суд веќе умреле на земјата, но знаев дека не сум мртов. Потоа дојде мојот ред. Се најдов себеси како седам на една од црковните клупи во судот и погледнав кон столот каде што обично седи судијата. Таму беше Бог — тој беше толку огромен на седиштето каде што беше. Беше проширен, па не можев да го распознаам неговиот облик, но сепак можев да знам дека тоа е Бог. Лево од мене беше Исус со човечко тело во природна големина, кој се појавуваше како мој адвокат. Десно од мене беше Сатаната, а во раката имаше дебела папка со сите гревови што некогаш сум ги направил. Значи, непријателот Сатана ме обвинуваше пред Бог Отецот и Судијата, но потоа Исус зачекори напред. Кога тој зачекори напред, токму таму и тогаш бев ослободен од сите мои гревови. Во Јужна Африка, ако сте осудени и осудени на затвор од страна на суд, одите од судницата по скалите до притвор пред да бидете префрлени во затвор. Така беше и во овој Небесен суд. Ако не успеете, одите по тие скали до Пеколот, но ако успеете, одите горе во Рајот. По моето ослободување, се искачив во Рајот. Кога стигнав таму, беше ден и видов луѓе како седат наоколу. Судејќи според нивната облека, тие беа ученици и затвореници. Но, тие беа во Рајот — тие успеаја!!!

Потоа Исус се појави пред мене во бела облека. Токму го оставив таму на двор, но потоа повторно го најдов таму на небото. Ова беше прв пат да го видам Исус во визија или сон одблизу. Изгледаше како од Блискиот Исток. Имаше темнокафеава коса до вратот. Беше убав со уредно потстрижена брада. Единственото нешто што ми го привлече вниманието беа неговите очи. Бев воодушевена. Само продолжував да го гледам. Не можев да ги тргнам очите од неговите очи. Бев — не знам дали е вистинскиот збор бидејќи англискиот не ми е мајчин јазик — хипнотизирана. Бев толку воодушевена од сознанието дека мојот Творец кого го сакав стоеше таму токму пред мене! Ме погледна и, без да каже ништо, даваше команди преку својот ум. Потоа почнаа да се појавуваат кочии и да се наредат пред мене, толку многу што не можев да ги избројам. Никој не ги возел. Внатре носеа добро полирани дрвени блокови, од кои само неколку носеа лични имиња. Исус ми рече — повторно низ својот ум, но јас го слушнав гласно и јасно, "Спаси малку луѓе."

Потоа погледна кон тие многубројни блокови што немаа имиња и додаде, "Мора да ги наполниш сите овие дрвени блокови со души." И потоа се разбудив. Кога се разбудив, си помислив во себе дека можеби Бог сака да бидам освојувач на души и да отворам црква. Повторно, како и во мојот прв сон, почувствував дека се враќам од рајот. И навистина го почувствував неговото присуство насекаде околу мене.

Па, пет години подоцна, во 2016 година, започнав домашна црква. Ги повикував луѓето, тие доаѓаа и се молев за нив. Ова траеше околу еден месец, но секој пат кога одев таму да го споделам Божјото слово и да се молам со нив, во моето срце немав мир, не се чувствував добро во врска со тоа. Конечно, им кажав на собранието дека се откажувам. Тие повеќе не мораа да доаѓаат на молитви во домашната црква. Потоа излегов надвор, подготвен да си одам кога, во дворот, една стара жена дојде кај мене. Ме замоли да се молам за неа, па ги ставив рацете на нејзината глава, таа ги затвори очите, и јас ги затворив очите и се молев за неа. Додека го правев тоа, почувствував како електричен удар ми поминува низ раката. Ги отворив очите додека се молев и оваа старица беше тука, но до неа — сега не спијам, ова не е сон, јас сум надвор на отворено — Исус се појави токму пред мене, стоејќи до неа и ме гледаше. Но, сега не носеше бела облека. Носеше величествена облека во некоја синкава или темно сина боја што му се спушташе до нозете. Изгледаше толку силен со своите широки рамена и моќни гради. Кога му ги погледнав градите, беше како да можев да видам галаксии таму како галаксиите во вселената. И ми дојде оваа мисла: Ова е онаа што го држи универзумот заедно! И додека го гледав лице в лице, тој се насмевна и исчезна. Останав со впечаток дека неговата насмевка беше да каже, "Браво!" за затворањето на оваа црква. Бидејќи тоа не беше планот што го имаше за мене; не требаше да отворам црква. И кога завршив со молитвата, старицата ги отвори очите и ми рече, "Дали знаеше дека кога се молеше за мене, чувствував како да ми паѓа товар од рамената, и се чувствувам многу лесно после тоа?" Знаев дека тоа се должи на присуството на Исус.

Во друг сон или визија, во 2016 година, го видов Исус на небото, облечен во истата величествена облека и стоејќи пред зграда што личеше на зградата на Врховниот суд на Соединетите Држави со својата фасада со столбови. Таму тој ми рече конкретно, "Не смееш да отвориш црква." Само требаше да го објавам како наскоро претстојниот Цар на светот.

Во 2017 година во сон бев однесен во рајот каде што во престолската соба го видов Исус како седи на својот престол со рацете потпрени на потпирачите за раце. На подот можев да видам околу неговиот престол имаше магла и можев да слушнам звук како да доаѓа војна во светот. Тоа беше впечатокот што го добив. Нешто многу, многу, многу сериозно доаѓа во светот. Го погледнав Исус. Повторно, без да ја отвори устата, туку преку својот ум, можев да го слушнам многу гласно и јасно како ми вели: "Наскоро доаѓам!" Кога ги изговори овие зборови, почна да станува држејќи се за потпирачите за раце. Но, пред да може целосно да стане, од него дојде сила и ме исфрли безопасно наназад од рајот низ небото за неколку секунди. Слетав на креветот. Во моментот кога слетав на креветот, се разбудив и извикав, чувствувајќи го неговото присуство во мене толку силно. Мојата сопруга спиеше до мене. Ми рече, "Што не е во ред?" До ден денес не знам зошто ѝ го кажав ова, но ова е одговорот што излезе од мојата уста, "Видов човек на рајот."

Сега мислев дека ќе пораснам и ќе станам стар христијанин, а можеби и ќе починам во моите деведесетти години. Но, сето ова се промени во 2018 година. Таа година, повторно во сон, не го видов Бога, но го слушнав неговиот многу гласен глас. Оние кои го слушаат ова — ве молам обрнете внимание на она што ќе го кажам следно. Обележете ги зборовите што ќе ги кажам затоа што ниту еден од зборовите што ги кажувам нема да падне на земја. Ниту еден од овие зборови нема да биде празен затоа што доаѓаат од самиот Бог. Со други зборови, тие

ќе се исполнат. Во овој сон тој рече, "Нема да има Светско првенство 2026 затоа што животот на земјата нема да биде како и обично за оние што се оставени зад себе." Потоа се разбудив. Не сум љубител на фудбалот, па кога се разбудив, не бев свесен кога се одржало последното Светско првенство, ниту кога ќе биде следното. Подоцна, проверив и открив дека натпреварите на Светското првенство во фудбал за мажи 2026 година ќе се одржат главно во Соединетите Држави.

Подоцна во 2018 година, рано едно утро се разбудив, ги вклучив светлата и почнав да ја читам Библијата. Исус се појави пред мене во бела облека. Ова не беше сон, бидејќи бев буден. Го гледав лице в лице кога, без да ја отвори устата, ги изговори овие зборови низ умот, "Од времето кога Израел стана нација во 1948 година, ќе поминат 77 години до Излезот." Тој не го употреби зборот "Вознесение," но знаев дека се осврнува на него. Додаде: "Во 2025 година, на 23 и 24 септември, ќе дојдам да ја земам мојата црква. Во овие два дена никој нема да го знае денот или часот кога ќе дојдам. После тоа, ќе има седумгодишна неволја на земјата за оние што ќе останат зад себе. Во 2032 година, на 15 септември, ќе се вратам на Земјата како Цар."

Откако ги изговори овие зборови, тој исчезна, а јас останав воодушевен. Тогаш не знаев многу за Вознесението, Второто доаѓање и неволјата. Кога бев млад и почнав да бидам христијанин, еден пастор ми кажа дека во иднина ќе има некаква неволја и дека христијаните ќе поминат низ неа. Тоа беше сè што знаев. Не знаев дека постои пат за бегство преку Вознесението. Можеби сум слушнал за тоа тука и таму, но навистина не знаев многу.

Знам дека ова се многу контроверзни теми, но Бог ми рече еден ден да го прочитам Исаија 55 каде што тој рече, "Ниеден мој збор нема да ме напушти и да ми се врати празен." А потоа рече дека ќе почне да ме учи. Ќе почне да размислува преку мојот ум. Јас не сум Бог, но тој ќе ми ставаше мисли во умот за да можам да разберам повеќе за овие работи. Ме одведе до 2 Цареви 2:1-11 за претходното Вознесение — она на Илија. Кога Илија и Елисеј беа заедно, пророците дојдоа кај нив и го прашаа Елисеј, "Дали знаеш дека твојот учител ќе биде земен од тебе денес?" И Елисеј им рече, "Да, знам." И други пророци од други места го правеа истото. Тие му го поставија истото прашање, а тој исто така рече, "Да, знам." Конечно, Илија му рече на Елисеј, "Пред да бидам земен од тебе, кажи ми што сакаш да направам за тебе." Така видов дека денот на грабнувањето на Илија не е мистерија за нив. Всушност, Бог им го открил тоа на пророците, на Елисеј и на Илија. Така, Бог ми покажа дека ќе го стори истото за ова претстојно Грабнување.

Па почнав сериозно да ја проучувам оваа тема. Потоа дознав дека Бог воспоставил седум празници, а Исус, со својот живот, смрт и воскресение, веќе исполнил четири од нив — Пасха, Бесквасен леб, Први плодови и Педесетница. Останууваат само три — Празникот на трубите, Денот на помирувањето и Шаторите.

Левит 23 ни кажува дека Празникот на трубите бил воспоставен како еднодневен настан. Започнал со визуелното гледање на младата месечина. Но, поради неизвесноста околу физичкото набљудување на таа мала полумесечина на младата месечина, еднодневното траење подоцна било продолжено на два дена. На крајот, оваа ситуација го произведе хебрејскиот израз "Никој не го знае денот или часот" како референца за овој Празник на трубите.

Како што споменавме претходно, Исус го употребил зборот Излез, но зборувал за Вознесението. Седумдесет и седум години од основањето на Израел во 1948 година нè доведуваат до токму оваа година, 2025 година.

А во 2025 година, 23 и 24 септември ќе бидат двата дена на Празникот на трубите. Значи, ова ќе биде тесниот временски прозорец кога ќе се случи Вознесението на Црквата. Седум години подоцна, во 2032 година, 15 септември ќе биде Денот на искупувањето кога Исус ќе се врати на Земјата како Цар.

Па зошто ми кажа за Светското првенство? 1 Солуњаните 5:5 ни кажува дека ќе дојде време кога луѓето гласно ќе го поздравуваат доаѓањето на мирот и безбедноста низ целиот свет. Барем ова е она што доаѓачкиот харизматичен Антихрист ќе му го вети на светот по Вознесението. Можеби навистина ќе има мир, но не знам колку долго ќе трае тоа. Но, до јуни 2026 година светот ќе биде во толку ужасен хаос, ќе има толку многу хаос и уништување, што ФИФА нема да може да ги одржи натпреварите од Светското првенство во САД, Канада и Мексико.

Во Матеј 24:36 Исус рекол дека никој не го знае денот или часот на Вознесението. Но, ако го побарате ова на интернет на Google, можете да најдете веб-страници кои објаснуваат дека овој израз е всушност хебрејски идиом за Празникот на трубите. Празникот на трубите првично бил еднодневен фестивал и започнал со физичкото гледање на "младата месечина." Поради неизвесноста на визуелното гледање, еднодневниот фестивал се протегал на два вистински дена. Оттука, може да се каже дека никој не го знаел денот или часот на младата месечина — а со тоа и на Празникот на трубите — и на крајот и на Вознесението.

Но, ова е и одраз на традиционалните еврејски свадбени обичаи. Само кога таткото на младоженецот ќе одлучи за датумот на свадбата, му кажува на својот син, "Оди и доведи ја невестата." Така, никој не го знае денот или часот на свадбата, дури ни синот, туку само таткото. Црквата е невестата на Исус, па затоа Вознесението ќе биде како свадбата помеѓу Исус и Црквата. На Земјата тоа ќе се случи на ден што никој на Земјата не го знае, дури ни Синот на Земјата, туку само Отецот.

И ако одите на 1. Коринќаните 15:51-52, Павле се согласува со Исус со тоа што ја споменува "последната труба." Сега многу луѓе кога ја читаат "последната труба," трчаат кон книгата Откровение и велат дека последната труба е седмиот трубен звук од седмиот ангел за време на неволјите. Ова е неточно. За време на Празникот на трубите, шофарот се засвирува 99 пати, проследено со 100-тиот и тој последен е "последната труба."

1. Солуњаните 5:1 вели: "Сега, браќа и сестри, за времињата и датумите — не треба да ви пишуваме." Не беше потребно Павле да им пишува на Солуњаните за времињата и датумите на "денот Господов." Ова беше затоа што денот Господов ќе биде настан скриен од нив во следните 2000 години, но кој ќе биде откриен на Црквата на Крајот на Времињата. И во стих 4 Павле вели дека тој ден нема да биде изненадување за оние што се во светлината, туку како крадец ќе ги изненади оние што се во темнина.

Евреите 10:25 нè поттикнува да не го занемаруваме собирањето, туку да го правиме тоа уште повеќе како што го гледаме тој ден како се приближува. И ви велам, тоа не е случаен ден, туку фиксен временски прозорец што некој може да го види како се приближува.

Во Дела 1:6-7, учениците на Исус го прашаа по неговото воскресение, "Во ова време ќе станеш цар на Израел?" Но, тој им рече, "Не е ваше да ги знаете времињата и раздобјата што Отецот ги поставил со својата власт. Туку вие ќе бидете Мои сведоци во Јудеја, Самарија и во најоддалечените делови на Земјата." Со други зборови, времињата кога Исус ќе се врати и ќе биде цар во Израел не треба да бидат нивна грижа. На крајот на краиштата, тоа требаше да се случи 2000 години подоцна.

Тоа е како на Даниел да му се каже да ги затвори своите зборови и да ја запечати својата

книга до Времето на крајот. Значи, ќе има откровение што ќе дојде до црквата во Времето на крајот, откровение на самото време на крајот.

Затоа ви пишувам за да ја предупредам Јужна Африка и светот дека Исус се враќа. Ако се најдете без Исус во вашиот живот или ако не сте му го предале својот живот на Исус — запомнете дека времето се приближува. Времето што Бог го одредил за луѓето да го примат, периодот на благодат во кој Бог ѝ дал на црквата да допре до светот за сите да можат да го примат Исус и да бидат спасени, завршува.

Вознесението ќе се случи. Милиони христијани низ целиот свет, вклучително и Јужна Африка, ќе исчезнат за дел од секундата. По отстранувањето на христијаните од светот, тогаш Божјиот суд ќе падне врз светот.

Светот се подготвува за Светското првенство во 2026 година. Но, по Вознесението во 2025 година ќе има таков хаос, уништување и пустош во светот што до јуни 2026 година нема да се играат натпревари од Светското првенство. Светот би бил непрепознатливо место.

Затоа, уште еднаш сум тука да ве молам и да ве замолам сите вас — ве молам, немојте да мислите дека имате многу време. Немате многу време. Запомнете дека не бев повикан да отворам цркви. Некогаш мислев дека тоа е она што Бог го имал на ум за мене. Но, оттогаш, открив дека мојот повик е да му објавам на светот дека пред сè, Исус е жив и дека наскоро ќе се врати. Затоа, свету, бидете подготвени. Оставете ги сите ваши гревови зад себе и дојдете кај Христос каде што ќе најдете спасение. Време е за затворање. Не можам да кажам дека јас сум единствениот повик, но јас сум еден од последните повици на Бога. Затоа апелирам до сите — обични граѓани, бизнисмени, познати личности, владини министри, претседатели на земји од секој континент низ целиот свет — дајте му го својот живот на Исус сега, бидејќи времето на Вознесението е близу.

Во 2019 година го видов Том Хорн во ТВ емисија како зборува за својата книга The Wormwood Prophecy ("Пророштвото на пелинот.") Тој веќе не е со нас, но во емисијата рече дека имал информации од вработен во НАСА дека астероид ќе ја погоди Земјата во 2029 година во петок, 13 часот. Хорн рече дека морал да седне во шок кога сфатил дека астероидот можеби е горечката ѕвезда спомената во Откровение 8. Ако овој датум ја означува средната точка на седумгодишниот период на неволји, тогаш броењето наназад 3 ½ години го носи до 2025 година. Ви кажувам дека тој бил во право со неговата целокупна временска рамка за иднината, која во основа се совпаѓа со мојата.

Последната голема визија ја добив во 2018 година. Секако, ова не ми е прв пат да зборувам за тоа од тогаш. На пример, зборував на меѓународниот подкаст God's Voice Daily ("Господ гласот дневно.") Исто така, имам свој YouTube канал каде што се обидувам да ја пренесам оваа порака. Нема да го дадам името на каналот овде бидејќи не сум тука за да се промовирам себеси.

Исус умре, беше погребан, воскресна и се вознесе на небото во 32 година од н.е. Постојат библиски научници кои веруваат дека тој ќе го нема 2.000 години, а потоа ќе се врати. Ако додадете 2.000 години на 32 година од н.е., ќе завршите во 2032 година како година на Христовото враќање. Но, пред тоа ќе има седум години неволји, па ако одземете седум од 2032 година, ќе завршите во оваа година, 2025 година!

Несомнено многу луѓе ќе ми кажат дека многу други поставиле вакви датуми претходно. Сите овие не доведоа до ништо — но нема да биде така со овој. Јас сум МИЛИЈАРДА ПРОЦЕНТИ сигурен дека Вознесението на Црквата ќе се случи овој 23 или 24 септември. Го

молам светот да биде подготвен за ова. Бидете сигурни дека ќе му го дадете вашиот живот на Исус. Тој е патот, вистината и животот. Тој е Бог.